

Jurgen Faerber

Op zijn negentiende had hij, terwijl hij nog op school zat, al een betaald contract bij ADO Den Haag. Nu traint Jurgen Faerber (1976) nog twee keer per week en speelt wedstrijden in het weekend. Doordeweeks is hij hypotheekadviseur bij de Fortisbank in Den Haag. Een baan waar hij veel met mensen kan werken en dat is hem op het lijf geschreven.

Als je betaald voetbal wilt spelen, moet je alles op alles zetten om het mogelijk te maken

Semi-prof

Terugkijkend op zijn schooltijd, heeft Jürgen de leukste herinneringen aan de mavo: 'Ik zat op een vrij gemengde school in Den Haag en buiten schooltijd waren we altijd aan het voetballen. Mijn hart lag bij het voetbal en ik trainde drie keer per week. School had dus niet de volledige aandacht, maar ik heb de mavo zonder problemen doorlopen.' Na de mavo volgde de mbo-opleiding Bank en verzekeringswerk. In die periode ontdekte een scout de jonge Jürgen bij voetbalwedstrijden op amateurniveau. In het laatste jaar van het mbo kreeg hij een jaarcontract voor betaald voetbal: 'Ik speelde als semi-prof en had een goed salaris voor een negentienjarige die nog op school zat. Ik heb destijds bewust gekozen voor een jaarcontract. Ik wist niet echt of het voetballen was wat ik wilde. Na een jaar werd het contract niet verlengd en ben ik gaan werken.' Via het arbeidsbureau kwam Jürgen in de verzekeringen terecht.

Keuzes

Op de vraag wat er gebeurd zou zijn wanneer hij de contractverlenging voor het voetballen wel had gekregen, antwoordt hij: 'Dat is achteraf gepraat, maar ik denk dat ik dan nog steeds betaald voetbal had gespeeld. Het talent was er. Maar als je betaald voetbal wilt spelen, moet je echt alles op alles zetten om het mogelijk te maken. In tegenstelling tot mijn broer heb ik dat niet gedaan. Mijn broer is er wel voor gegaan en heeft ruim tien jaar betaald voetbal gespeeld.' Van huis uit werden de jongens altijd gestimuleerd om te voetballen: 'Maar toen het op een verlenging van mijn contract aankwam, konden mijn ouders daar niet veel in betekenen. Ze wisten niet wat er allemaal speelde in die wereld. Als zij hadden geweten dat ze naar een andere zaakwaarnemer hadden kunnen gaan, was het balletje misschien anders gerold.' De cultuur waarin Jürgen is opgegroeid, heeft onbewust bijgedragen aan zijn uiteindelijke beroepskeuze: 'Van huis uit werden wij gestimuleerd een opleiding te kiezen waarmee je zeker was van een goede baan. Ik heb mijn beroepskeuze zelf gemaakt, maar heb ook gekeken waar geld in te verdienen viel.'

Ik heb bewondering voor mensen die een bepaald doel hebben en dat weten te bereiken

142

Mensenmens

Op dit moment heeft Jurgen het erg naar zijn zin als hypotheekadviseur: 'Vooral dat het werk om mensen draait, vind ik leuk. Ik spreek veel mensen en merk dat het een steeds belangrijker aspect wordt in het werk dat ik doe. Daarnaast vind ik het fijn dat ik veel vrijheid heb hoe ik mijn tijd indeel.' De ambities van deze voetballende hypotheekadviseur liggen in de financiële wereld, maar dit vak is niet zijn eindstation: 'Ik krijg een kick van het werk wanneer ik mensen match aan de bank en wanneer daar iets uit voortkomt, wanneer ik resultaat haal voor de bank. En ik werk samen met een jonge groep collega's met dezelfde interesses en dat maakt het werk leuk.' Jurgen is via via aan zijn baan bij de Fortisbank gekomen: 'Na mijn mbo heb ik twee jaar gewerkt bij een verzekeringstussenpersoon.

Op een verjaardag werd ik door een kennis gevraagd om bij de Fortisbank te komen werken. Het voordeel van voetballen op een redelijk hoog niveau is dat veel mensen je kennen, ook mensen die jij zelf misschien niet kent.' De doorslaggevende reden dat hij deze baan aangeboden heeft gekregen, is dat hij van nature goed contact kan leggen met mensen: 'Ik ben iemand die graag mensen ontmoet en dat was in dit geval heel handig.'

pot met geld', zeiden de Wijzen. Lef Druïde gilde het uit: 'Dat is het. We moeten gewoon een aanvraag

Werken met jongeren

Jurgen heeft geen duidelijk beeld van de toekomst: 'Ik ben nu hypotheekadviseur en doe een opleiding tot erkenning daarvan, maar heb niet de ambitie om dit werk heel lang te blijven doen. Ik wil nog altijd wel iets in de sport doen. Een commerciële functie bij een betaalde voetbalorganisatie zou ik geweldig vinden, maar ook het scouten van talent en werken met jongeren spreekt me aan. Bijvoorbeeld met jongeren uit achterstandswijken. Dat zijn toch jongens die vaak talent hebben.' De Fortis Foundation organiseert ieder jaar een speciale dag en dit jaar had Jurgen zich ingeschreven op een activiteit gericht op het begeleiden van jongeren vanuit het speciaal onderwijs: 'Samen met een collega ging ik met de jongeren naar een klimhal. Zodra wij hen vertelden dat we uit de Molenwijk in Den Haag kwamen, hadden we hun aandacht. Wat ik heel erg leuk vond aan die dag was, dat die kinderen interesse toonden terwijl concentreren juist moeilijk voor ze is.' De meeste voldoening haalde Jurgen uit het feit dat hij de jongeren kon overtuigen om naar hem te luisteren. Dat hij net zoals hen uit dezelfde achterstandswijk kwam, zorgde voor de klik en de aandacht. Voor deze jongeren was hij een rolmodel: 'Zelf heb ik bewondering voor mensen die een bepaald doel hebben en dat weten te bereiken. Of het nou in sport is of in de maatschappij, als ze er vol voor gaan heb ik daar bewondering voor.'

Teamplayer

Op school is etniciteit nooit een issue geweest voor Jurgen: 'Ik ben tot mijn veertiende bijna alleen maar met allochtone jongens omgegaan en daarna meer met niet allochtone jongens uit de buurt. Op het moment dat je die onbewuste switch maakt, omdat je dezelfde interesses en ambities hebt, ben je helemaal niet bezig met afkomst. In mijn werk is etniciteit onbewust een issue. Ik denk dat ik meer mijn best moet doen om op dezelfde positie te blijven dan mijn collega. Het is niet altijd concreet te benoemen, maar soms heb ik het gevoel dat ik niet serieus genomen wordt.' Jurgen is een teamplayer: iemand die zich makkelijk aanpast en gericht is op samenwerken, dat is hij gewend vanuit de sport:

'Je bent gewend om kennis te delen, dingen voor waar aan te nemen en compromissen te sluiten zodat het team er beter van wordt. Juist omdat ik een teampayer ben, ben ik voor deze baan gevraagd.' In die zin heeft hij het als starter niet moeilijk gehad op het werk: 'Wat ik wel moeilijk vond, was het werken van negen tot vijf.

Ik was gewend om, om tien uur op het veld te staan en buiten te zijn als ik niet op school zat. De overgang naar een kantoorbaan en minder bewegen, was even wennen.' Aan jongeren zou Jurgen willen meegeven: 'Probeer je aan je omgeving aan te passen, maar altijd met behoud van je eigen identiteit. Kom je afspraken na en zorg ervoor dat je heel veel mensen leert kennen. Ik denk dat als je dat doet, je het voor jezelf een heel stuk makkelijker maakt.'

Jurgen Faerber

143

indienen bij hetzelfde ministerie. Ons plan was toch goed? Nou, laten we hetzelfde doen, maar nu